

через натяки ілюстрував негативні системи, а Г. Хазанов і Р. Карцев додавали думкам автора-сатирика театральний контекст.

До кіно та анекдотів варто додати і мультфільми, і взагалі творчість, марковану як дитяча. Ця прихованість (натяк) уже була зрозуміла всім, але мудрість, висловлена дитячим голосом, відзначалася особливою пікантністю. Тим більш героїчним є натяк у публічній творчості 70-х років. Наприклад, у дитячій пісеньці «Голубой вагон» (музика В. Шаїнського), що була аж надто популярна в ті часи, і яку співали як дитячі колективи, так і дорослі компанії під час домашніх застіль, можна також знайти окремі натяки на дійсність.

Автор тих слів Е. Успенський відомий як дитячий письменник, який створив величезну кількість повістей, віршів, сценаріїв, що відзначаються обов'язковим гумором і логікою. Проте нас зацікавив текст означеної вище пісні, оскільки окремі її слова містять, на нашу думку, безпосередній натяк на певні тогочасні ідеологеми.

«Дорослі» пісні так само безпосередньо виконували ідеологічну функцію – усі радянські комсомольці співали про те, що «вся жизнь впереди, надейся и жди», а тому «не надо печалиться», тобто проблеми, що існували ще від часів останньої війни й не були принципово вирішені, варто ігнорувати й надалі сподіватися та чекати «світлого майбутнього». У дитячій пісні чуємо аналогічну думку: «Лучшее, конечно, впереди». У попередній строфі «И хотя нам прошлое немного жаль» контент може бути або локальний (класичний жаль про безпроблемне дитинство), або загальний (жаль про ще дореволюційну Росію – спокійну та врівноважену). Наступна строфа містить суто дорослий контент, який з дитячого боку пояснити неможливо: «Может мы обидели кого-то зря, // Календарь закроет старый лист. // К новым приключениям спешим, друзья... // Эй, прибавь-ка ходу, машинист!». Дешифруємо його як ілюстрацію сталінської тези про людину-гвинтик, яку можна безболісно замінити. Тобто образа (чи смерть) окремої людини нівелюється загальнодержавною метою – «новими пригодами», до яких поведе «машинист» – державний правитель.

Таким чином, аналіз таких текстів допоможе не лише дешифрувати приховані в ідеологемах реалії радянської системи, але й запобігти рудиментам авторитарного / тоталітарного режиму управління в сучасній Україні, що мають розуміти насамперед публічні службовці.

Список використаних джерел

1. Кондратенко Н. Неформальні засоби політичної комунікації: дискурс політичного анекдоту [Електронний ресурс] / Наталя Кондратенко. – Режим доступу : <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1957>

Ігнатенко О.С., Ігнатенко Д.О.

СИТУАЦІЙНИЙ ПІДХІД В ДІЯЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ВИКЛИКІВ СЬОГОДЕННЯ

Сучасна діяльність посадових осіб місцевого самоврядування все більшою мірою потребує дослідницького підходу. Цей підхід сприяє динамічності і

перспективності управління, зростанню його інноваційного потенціалу і підвищенню професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування в ухваленні управлінських рішень, науковості управління. Сучасний менеджер місцевого самоврядування не повинен бути науковцем в традиційному розумінні цього слова, але він має володіти основними прийомами дослідницької діяльності й уміти організувати її для пошуку нових можливостей підвищення ефективності управління. Зокрема, доведено, що у сучасному управлінні дослідницька діяльність повинна складати не менше 30% робочого часу і зусиль менеджера [1, с. 67]. Якщо його діяльність успішна, то потрібно розуміти, за рахунок чого це досягається, як це можна закріпити. Якщо його рішення невдалі, треба бачити дійсні причини невдачі. Йому необхідно розуміти це, відчувати не лише інтуїтивно, але й бути впевненим у необхідності обґрунтувань, за допомогою наукового апарату дослідження [2, с. 34]. Неможливо сьогодні приймати рішення, спираючись лише на досвід і інтуїцію, здоровий глузд або формально засвоєні знання. Необхідне дослідження ситуацій, проблем, чинників ефективності місцевого самоврядування, обґрунтований вибір рішень в умовах все зростаючої різноманітності та кількості їх варіантів.

Вирішення низки завдань в діяльності посадових осіб місцевого самоврядування можуть ставитися у разі виникнення непрогнозованих проблем управління, що вимагають швидкого розв'язання, і викликаних, наприклад, необхідністю здійснення в не установлені терміни наданих повноважень, раптовими змінами в ринковому середовищі, в економічному чи соціальному житті населення, необхідністю швидкого реагування на такі зміни. У сучасних умовах ціна затримки у проведенні дослідження і ухвалення за його результатами навіть правильних управлінських рішень може виявитися високою, тому важливо оперативно розглядати зміни в діяльності посадових осіб місцевого самоврядування.

За таких умов доцільним слід вважати застосування ситуаційного підходу, що розглядається як система, в якій виділені елементи, внутрішні і зовнішні зв'язки, які найбільш істотним чином впливають на результати здійснення професійної діяльності. При цьому мета кожного з елементів такої системи визначається на підставі ідентифікації його призначення, з оперативним вивченні ситуації, що склалася, і проведенням дослідження на основі використання переважно типових процедур і свого роду методів «моментальних фотографій» професійної діяльності з врахуванням відносин із зовнішнім середовищем.

Вивчаючи ситуацію, що склалася, можна краще зрозуміти як причини, що зумовили її, так і дії, які більшою мірою сприятимуть досягненню цілей покращення в конкретних умовах та обставинах [2, с. 49].

У реалізації ситуаційного підходу важливе уявлення посадових осіб місцевого самоврядування про наявну проблему, конкретні завдання і відповідні рішення.

Вбачається, що ситуаційний підхід може ефективно використовуватись в наступних аспектах діяльності посадових осіб місцевого самоврядування:

1. Якщо порівняно часто повторюються типові ситуації, що вимагають проведення однотипних дослідницьких робіт і етапів вивчення системи управління за напрямками професійної діяльності, коли заздалегідь виробляються стандартні дослідницькі процедури, висновки та рішення. Це дозволяє скоротити витрати часу, трудових і матеріальних ресурсів на вирішення питань місцевого значення, досить

лише ідентифікувати реальну дослідницько-управлінську ситуацію і за типовою схемою отримати готові висновки і рекомендації щодо ухвалення рішення.

2. Коли виникають ситуації, що відрізняються від типових і не мають стандартних готових дослідницьких процедур розв'язання. У такому разі можливе наступне:

– при відхиленні від типової ситуації, викликаному невизначеністю наявної інформації, можна використовувати спеціальне комп'ютерне програмне забезпечення з нечіткою логікою; виконання рекомендацій за такими результатами дозволить зробити дослідницькі висновки і прийняти з певною вірогідністю оптимальне управлінське рішення;

– при повному відхиленні від типової ситуації і відсутності інформації для прийняття дослідницьких висновків слід використовувати методи ситуаційного аналізу (наприклад, факторного, балансового), що не виключає застосування аналітичних комп'ютерних програм.

При використанні ситуаційного підходу об'єктом дослідження можуть бути методи і стиль діяльності посадових осіб місцевого самоврядування, стратегія розвитку населеного пункту, зміни в його внутрішньому і зовнішньому середовищі, підсистема управління якістю, витратами та ін.

Таким чином, ситуаційний підхід ставить за мету пов'язати конкретні прийоми і концепції з певними ситуаціями для того, щоб досягти цілей підвищення ефективності професійної діяльності в місцевому самоврядуванні.

Список використаних джерел

1. Назарчук Т.В. Менеджмент організацій: навч. посіб. / Т.В. Назарчук, О.М. Косіюк – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 560 с.
2. Фрейдина Е.В. Исследование систем управления / Е.В.Фрейдина. – М., «Омега – Л», 2008. – 295 с.

Іоанно І.О.

ЕЛЕМЕНТИ СИСТЕМИ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

На сьогодні в Україні є актуальним питання професійного розвитку публічних управлінців. В цьому напрямку проводиться багато наукових досліджень, а також виробляється велика кількість метрологічних матеріалів щодо підготовки публічних службовців. Втім ця проблема актуальна і для сучасного публічного управління зарубіжних держав. Аналіз науково-практичних джерел демонструє, що йдеться в першу чергу про систему комунікативної діяльності в публічному управлінні. Так, одним з елементів такої системи є використання можливостей ІКТ, які сприймаються як стратегічний фактор у навчально-виховному процесі та в процесі набуття навичок та компетенцій [7]. ІКТ співвідносять з професійним управлінням розвитком в публічному управлінні, який є передумовою для збільшення задоволення результатами праці та підвищення ефективності роботи. Впровадження нових методів навчання за допомогою ІКТ та перенесення навчання в новий режим